

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 30/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť P. Ď., R., zastúpeného advokátom JUDr. M. R., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Revúca a Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. RA 2 C 48/03 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní, v ktorom rozhodoval o kompetenčnom spore, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. Ď. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. novembra 2008 doručená sťažnosť P. Ď., R. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. R., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Revúca a Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom

pod sp. zn. RA 2 C 48/03 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní, v ktorom rozhodoval o kompetenčnom spore.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

«Dňa 12. marca 2003 žalobca na Okresnom súde Rimavská Sobota podal návrh na začatie konania o zaplatenie 167 505,- Sk (slovom „stošesťdesiatšedem tisíc päťsto päť korún slovenských“) vo veci nároku za stratu na zárobku za obdobie od 8/1998 do 8/2001.

Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota č. Ra 2 C 48/03-13 zo dňa 10. marca 2005 bolo konanie zastavené a po právoplatnosti tohto uznesenia bola vec postúpená Sociálnej poisťovni so sídlom v B., pobočke v R. z dôvodu, že súdy nemajú právomoc rozhodovať o náhrade za stratu na zárobku zamestnanca, ktorý utrpel pracovný úraz alebo u ktorého sa zistila choroba z povolania, lebo právomoc rozhodovania v tomto smere prešla zákonom č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení na orgány Sociálnej poisťovne. Zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nadobudol účinnosť 1. januára 2004.

Následne sa ani Sociálna poisťovňa nechcela venovať vyriešeniu sporu a po vyše roku od doby ako preukázateľne disponovala spisom podala návrh na Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to ako spor o právomoc.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom spore rozhodol, že predmetná vec patrí do pôsobnosti všeobecných súdov.

Okresný súd Rimavská Sobota doručil navrhovateľovi „na vedomie“ postúpenie spisu v ktorom uvádza: „Tunajšiemu súdu bolo dňa 10. 10. 2008 doručené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorým bolo určené, že prejednanie a rozhodnutie vo veci patrí do právomoci OS Rimavská Sobota (keďže v tom čase OS Revúca neexistoval). Z uvedeného dôvodu preto súd poznamenáva, že cieľom riešenia kompetenčného konfliktu je rozhodnúť o tom, čo konečné rozhodnutie vo veci patrí súdu alebo správny orgán. Ide o spor o príslušnosť medzi orgánmi štátnej moci ešte pred právoplatným rozhodnutím vo veci samej. Súd alebo správny orgán, o kompetencii ktorého súd rozhodol, pokračuje v konaní o pôvodnom návrhu. Preto s poukazom na vyššie uvedené je opodstatnené použitie čl. 3 a 4 Inštrukcie MS SR.“

Do dnešného dňa nebola vec rozhodnutá ani na prvostupňovom súde a vo veci sa nevykonali v podstate žiadne relevantné úkony, a to od doby podania návrhu uplynulo viac než 5 rokov a sedem mesiacov. V tejto časti jednoznačne poukazujem na prietahy v súdnom

konaní na Najvyššom súde SR, ktoré spôsobili prietahy v súdnom konaní v prejednávanej veci.

Na moju sťažnosť na prietahy v súdnom konaní podanú dňa 16. 9. 2008 na Okresný súd Rimavská Sobota súd odpovedal listom z 30. 9. 2008 spôsobom, ktorý opäť dokazuje, že v konaní nie sú vykonávané žiadne úkony.

Porušenie práva žalobcu vidím v nekonaní Okresného súdu Rimavská Sobota pri riešení sporu ďalej v jeho odstúpení Sociálnej poisťovni a. s. a nevykonávaním žiadnych úkonov (súd do momentu odstúpenia veci, nepostúpil v prejednávaní veci a nebol schopný posunúť pojednávanie veci vpred), ďalej že nevyužil procesné prostriedky na zabezpečenie ochrany práv účastníka.»

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Rozhodol, že právo P. Ď. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Revúca a Okresným súdom Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. RA 2 C 48/03 porušené bolo.

2. Rozhodol, že právo P. Ď. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní, v ktorom rozhodoval o kompetenčnom spore na základe prebiehajúceho konania pod sp. zn.: RA 2C 48/03 porušené bolo.

3. Uložil Okresnému súdu Revúca konať bez prietahov v uvedenej veci.

4. Uložil Okresnému súdu Revúca a Okresnému súdu Rimavská Sobota, aby spoločne a nerozdielne uhradili sťažovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 150 000,- Sk.

5. Uložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby uhradil sťažovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 150 000,- Sk.

4. Uložil Okresnému súdu Revúca, Okresnému súdu Rimavská Sobota a Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby spoločne a nerozdielne uhradili právnenému zástupcovi sťažovateľa trovy konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Podľa svojej ustálenej judikatúry (m. m. II. ÚS 32/00, III. ÚS 116/01, I. ÚS 116/02, IV. ÚS 61/03, III. ÚS 109/03, IV. ÚS 168/04) poskytuje ústavný súd ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, keď v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte môže trvať. Ak preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistí, že k porušovaniu označeného základného práva už nemôže dochádzať, sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

1. Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy Okresným súdom Rimavská Sobota ústavný súd zistil, že Okresný súd Rimavská Sobota konal v tejto veci pod sp. zn. RA 2 C 48/03 od 1. januára 2005, avšak uznesením z 10. marca 2005 bolo konanie zastavené a po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia bola vec postúpená 11. apríla 2005 Sociálnej poisťovni. Okresnému súdu Rimavská Sobota bola vec vrátená spolu so spisom až 15. októbra 2008 a 11. novembra 2008 bola vec postúpená Okresnému súdu Revúca.

Čo sa týka namietaného porušenia označeného základného práva najvyšším súdom, ústavný súd zistil, že Sociálna poisťovňa návrhom z 13. apríla 2006 doručeným najvyššiemu súdu 24. apríla 2006 žiadala rozhodnúť kompetenčný spor medzi Sociálnou poisťovňou a Okresným súdom Rimavská Sobota. Najvyšší súd o tomto návrhu rozhodol uznesením sp. zn. 1 Rks 2/2006 z 27. októbra 2006, ktoré po nadobudnutí právoplatnosti 2. apríla 2007 bolo doručené Okresnému súdu Rimavská Sobota 15. októbra 2008.

Znamená to, že v čase doručenia sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu sa vec nenachádzala ani na Okresnom súde Rimavská Sobota, ani na najvyššom súde, čo v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, IV. ÚS 288/05) vylučuje, aby ústavný súd mohol vysloviť zbytočné prietahy v konaní uvedenými súdmi po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Preto ústavný súd odmietol túto časť sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

2. Sťažovateľ namietal aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy Okresným súdom Revúca. Ústavný súd zistil, že návrh sťažovateľa bol podaný Okresnému

súdu Revúca 12. februára 2003, a zo sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že vec bola od 12. marca 2003 už na Okresnom súde Rimavská Sobota. Ďalej ústavný súd zistil, že spis sťažovateľa v danej veci bol doručený Okresnému súdu Revúca 14. novembra 2008 a konanie je vedené pod sp. zn. 6 C 227/2008, t. j. spis mu bol doručený 10 dní pred doručením sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu, ktorá bola síce spísaná 10. novembra 2008, ale bola podaná na poštovú prepravu až 20. novembra 2008 a doručená ústavnému súdu 24. novembra 2008. Podľa zistenia ústavného súdu Okresný súd Revúca vo veci od 18. novembra 2008 koná.

Podľa názoru ústavného súdu a v súlade s jeho doterajšou judikatúrou (I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06) daná skutočnosť reálne vylučuje, aby ústavný súd po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie mohol vysloviť v konaní Okresného súdu Revúca zbytočné prietahy. Preto ústavný súd aj túto časť sťažnosti sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že sťažovateľ síce podal sťažnosť na prietahy v konaní podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“), ale urobil tak 16. septembra 2008, a to len na Okresný súd Rimavská Sobota, a navyše v čase, keď sa vec na tomto súde ešte nenachádzala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. februára 2009